

10. Savchenko, O. Ya. (2020). Intehrovane navchannia v Novii ukrainskii shkoli: kontseptualni zasady [Integrated learning in the New Ukrainian School: conceptual foundations]. Pochatkova shkola. №10. S. 5–10. [in Ukrainian]

11. Fatianova, T. O. (2024). Osoblyvosti zastosuvannia tekhnolohii problemnoho navchannia na urokakh intehrovanoho kursu «Ya doslidzhuu svit» [Features of applying problem-based learning technology in the course «I Explore the World»]. Acta Paedagogica Volyniensis. №2. S. 49–53. DOI: <https://doi.org/10.32782/apv/2024.2.8> [in Ukrainian]

12. Shcherban, P. (2025). Intehrovane navchannia: vykyky ta mozhlyvosti [Integrated learning: challenges and opportunities]. Intehrovane navchannia v Novii ukrainskii shkoli: efektyvni pidkhody ta instrumenty realizatsii. pp. 51–54. Zhytomyr: ZHOIPPO. [in Ukrainian]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

МОЗУЛЬ Ірина – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії і методики початкової освіти Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка, вчитель англійської мови, спеціаліст вищої категорії Сопицької філії Есманської ЗОШ I-III ступенів.

Наукові інтереси: проблеми дидактики та методики навчання, освітній процес в Новій українській школі, підготовка майбутніх учителів, методика і технології навчання інтегрованого курсу «Я досліджую світ», лінгводидактика початкової, середньої та вищої школи, сучасні педагогічні технології.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

MOZUL Iryna – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of Theory and Methods of Primary Education Department Educational and Scientific Institute of Pedagogy and Psychology Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National Pedagogical University; Senior Teacher of English Highest Qualification Category Sopych Branch of Esman Secondary School of I–III Levels.

Scientific interests: problems of didactics and teaching methodology, educational process in the New Ukrainian School, training of future school teachers, methods and technologies of teaching the integrated course «I Explore the World», linguodidactics of primary, secondary and higher education, modern pedagogical technologies.

Стаття надійшла до редакції 19.03.2026 р.

Стаття прийнята до друку 29.03.2026 р.

УДК 378.14.(043)

DOI: 10.36550/2415-7988-2026-1-223-741-745

ISSN 2415–7988 (Print) ISSN 2521–1919 (Online)

БУТКЕВИЧ Антон –

аспірант спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки

Центральноукраїнського державного університету

імені Володимира Винниченка

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-4099-6264>

e-mail: anton.butkevych.1999@gmail.com

ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА

Актуальність проблеми формування інформаційної культури майбутнього педагога зумовлена глибокими трансформаціями сучасного інформаційного суспільства, запитом суспільства на підготовку педагогів, які володіють високим рівнем інформаційної культури та здатні ефективно використовувати інформаційно-комунікаційні технології у професійній діяльності та забезпечувати якісну освіту в умовах цифрової трансформації суспільства.

У статті схарактеризовано основні підходи до формування інформаційної культури майбутніх педагогів.

З'ясовано, що до основних підходів формування інформаційної культури майбутніх педагогів відносяться системний, діяльнісний, модульний підходи. Системний підхід у формуванні інформаційної культури майбутнього педагога є одним із ключових методологічних підходів сучасної педагогічної науки, оскільки дозволяє розглядати процес професійної підготовки як цілісну, багатокомпонентну та взаємопов'язану систему. Його сутність полягає у вивченні та організації всіх елементів освітнього процесу в їхній взаємодії та взаємовпливі з метою забезпечення ефективного формування інформаційної культури особистості майбутнього педагога. Діяльнісний підхід забезпечує інтеграцію теоретичних знань і практичного досвіду, що є необхідною умовою ефективно професійної підготовки педагога. Саме у процесі активної діяльності майбутній фахівець усвідомлює значення інформаційної культури для професійної успішності, набуває досвіду відповідального використання інформації, дотримання норм академічної доброчесності, інформаційної етики та безпеки в цифровому середовищі. Модульний підхід у формуванні інформаційної культури майбутнього педагога сприяє підвищенню ефективності професійної підготовки, забезпечує системність і практичну спрямованість освітнього процесу, формує готовність до використання сучасних інформаційних технологій у педагогічній діяльності та відповідає актуальним потребам цифровізації освіти.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у обґрунтуванні педагогічних умов формування інформаційної культури майбутніх педагогів.

Ключові слова: інформаційна культура, майбутні педагоги, підходи до формування інформаційної культури, інформаційно-комунікаційні технології.

BUTKEVYCH Anton –

PhD Student in Philosophy Specialty 011 Educational Pedagogical

Sciences of Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State

University ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-4099-6264>

e-mail: anton.butkevych.1999@gmail.com

APPROACHES TO FORMING THE INFORMATION CULTURE OF A FUTURE TEACHER

The relevance of the problem of forming the information culture of a future teacher is due to the deep transformations of the modern information society, the demand of society for the training of teachers who have a high level of information culture and are able to effectively

use information and communication technologies in professional activities and provide high-quality education in the conditions of digital transformation of society.

It was found that the main approaches to the formation of the information culture of future teachers include systemic, activity, and modular approaches. The systemic approach to the formation of the information culture of a future teacher is one of the key methodological approaches of modern pedagogical science, since it allows us to consider the process of professional training as a holistic, multi-component and interconnected system. Its essence lies in the study and organization of all elements of the educational process in their interaction and mutual influence in order to ensure the effective formation of the information culture of the future teacher's personality.

The activity approach ensures the integration of theoretical knowledge and practical experience, which is a necessary condition for effective professional training of a teacher. It is in the process of active activity that the future specialist realizes the importance of information culture for professional success, gains experience in the responsible use of information, compliance with the norms of academic integrity, information ethics and security in the digital environment.

A modular approach to forming the information culture of a future teacher helps to increase the effectiveness of professional training, ensures the systematic and practical orientation of the educational process, forms readiness to use modern information technologies in pedagogical activities, and meets the current needs of digitalization of education.

We see prospects for further research in substantiating the pedagogical conditions for the formation of information culture of future teachers.

Keywords: information culture, future teachers, approaches to the formation of information culture, information and communication technologies.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Актуальність проблеми формування інформаційної культури майбутнього педагога зумовлена глибокими трансформаціями сучасного інформаційного суспільства. Стрімка цифровізація освіти, інтеграції інноваційних технологій в освітній процес та перехід до компетентної моделі підготовки фахівців висувають нові вимоги до професійної компетентності педагога, важливою складовою якої є інформаційна культура.

Сучасний педагог повинен не лише володіти базовими цифровими навичками, а й уміти ефективно здійснювати пошук, аналізувати, критично оцінювати, узагальнювати та використовувати здобуту інформацію в професійній діяльності. Особливого значення набуває здатність працювати з великими обсягами інформації, орієнтуватися в інформаційному просторі, дотримуватися принципів академічної доброчесності, інформаційної безпеки та етики цифрової комунікації. У зв'язку з цим проблема формування інформаційної культури майбутнього педагога постає як одна з ключових у системі сучасної педагогічної освіти.

Ця проблема посилюється також необхідністю підготовки конкурентоспроможного фахівця, здатного адаптуватися до динамічних змін освітнього середовища та впроваджувати інноваційні педагогічні технології, запитом суспільства на підготовку педагогів, які володіють високим рівнем інформаційної культури та здатні ефективно використовувати інформаційно-комунікаційні технології у професійній діяльності та забезпечувати якісну освіту в умовах цифрової трансформації суспільства.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. З-поміж вітчизняних науковців питання формування інформаційної культури майбутніх педагогів досліджували – Т. Бабенко, Я. Галета, М. Друшляк, О. Значенко, М. Золочевська, В. Кириленко, А. Клименко, А. Коломієць, І. Смирнова та ін., майбутніх фахівців різних галузей – О. Гладченко, А. Клеба, М. Коляда, О. Нестерова, А. Певсе, О. Повідайчик, О. Романишина, М. Шехавцов та ін.

Аналіз науково-педагогічної літератури підтверджує, що існує значний обсяг досліджень на міждисциплінарному рівні, щодо проблем формування інформаційної культури майбутніх педагогів. Попри значну кількість наукових праць, присвячених цифровій компетентності та професійній підготовці педагогів, питання визначення ефективних підходів до формування інформаційної культури майбутнього

педагога потребує подальшого комплексного дослідження. Це зумовлено необхідністю оновлення змісту, форм і методів професійної підготовки відповідно до сучасних викликів цифрового суспільства та потреб освітньої практики.

Мета статті – визначити й схарактеризувати основні підходи до формування інформаційної культури майбутніх педагогів.

Виклад основного матеріалу дослідження. На думку Л. Макаренка, інформаційна культура є невід'ємною складовою загальної культури особистості та важливою умовою її повноцінного функціонування й розвитку в сучасному інформаційному суспільстві. Дослідниця підкреслює, що інформаційна культура передбачає готовність людини до засвоєння нового інформаційного способу життя, здатність формувати власне бачення світу, усвідомлено визначати ставлення до явищ, процесів і об'єктів навколишньої дійсності. Крім того, важливими складовими інформаційної культури є вміння орієнтуватися в інформаційному просторі, оцінювати можливості його пізнання та трансформації, а також формувати власний інформаційний світогляд [4].

А. Коломієць, І. Лапшина, В. Білоус тлумачать поняття інформаційна культура педагога «як інтегроване особистісне утворення, що містить у собі не тільки вміння працювати з комп'ютером, а й уміння орієнтуватися в сучасному інформаційному середовищі, уміння шукати, відбирати і критично аналізувати інформаційні ресурси, уміння спілкуватися за допомогою сучасних засобів комунікації» [2, с. 22].

Інформаційна культура вчителя, на думку О. Карабіна, є «відносно цілісна підсистема загальної професійної культури людини, є продуктом його творчих здібностей і в сукупності з професійно значущими якостями вчителя» [1, с. 37].

Інформаційна культура вчителя виявляється в таких аспектах: висока комунікативна культура; розуміння й уміння адекватно інтерпретувати тенденції розвитку інформаційного суспільства; володіння основами аналітичної переробки інформації; уміння працювати з різною інформацією; знання особливостей інформаційних потоків у своїй сфері діяльності; ефективна робота з масовими інформаційними технологіями; уміння витягати інформацію з різних джерел та представляти її в зрозумілому вигляді; навички використання технічних пристроїв; володіння всіма жанрами навчально-методичної літе-

ратури; володіння засобами психолого-екологічного захисту від негативної інформації [1, с. 37].

Високий рівень професійної підготовки майбутнього педагога визначається сформованістю здатності ефективно розв'язувати педагогічні завдання, що проявляється у розвитку педагогічного мислення та професійної свідомості. Важливою передумовою такого розвитку є належний рівень інформаційної культури. Саме інформаційна культура сприяє розвитку гнучкості мислення, уміння знаходити, аналізувати й використовувати необхідну інформацію для вирішення професійних проблем, а також формуванню відповідних практичних умінь і навичок [3].

Розкриваючи феномен інформаційної культури майбутнього педагога, звернемося до системного підходу до її побудови.

Оскільки інформаційна культура – це багатофункціональна структура, системність її побудови полягає у взаємопов'язаних між собою компонентах:

1. Мотиваційно-аксіологічний. Визначає мотиви та цінності, що спонукають майбутнього педагога до безперервної освіти.

2. Інтелектуально-пізнавальний. Цей компонент являє собою необхідний мінімум знань, якими повинен володіти студент для адаптації в умовах інформатизації суспільства, а також для самореалізації у професійній діяльності.

3. Професійно-операційний та ергономічний. Представлений системою певних умінь і навичок студента щодо використання технічних засобів, а також технологічних процесів під час роботи з інформацією.

4. Комунікативно-етичний. Характеризує культуру спілкування суб'єкта в інформаційному середовищі з іншими суб'єктами, з електронно-обчислювальними та електронно-інтелектуальними системами; він також визначає статус людини в інформаційному суспільстві.

5. Рефлексивний. Дає можливість студенту формувати самооцінку на кожному етапі просування по шляху власної індивідуальної освітньої траєкторії. Дозволяє робити висновки про відповідність запланованих і реальних результатів, проводити коригування професійно орієнтованої діяльності.

6. Прогностичний. Забезпечує усвідомлення перспектив подальшого розвитку інформаційних технологій і систем та їхніх соціальних наслідків, а також здатність у педагогічній діяльності вільно орієнтуватися в умовах інформаційного середовища, що динамічно розвивається та адаптуватися до них.

У міру формування інформаційної культури відбувається збагачення кожного з перелічених компонентів, отже, чим вищий рівень сформованості інформаційної культури, тим яскравіше виражений кожен із компонентів і тим виразніше проявляється їхня системна єдність.

Системний підхід у формуванні інформаційної культури майбутнього педагога є одним із ключових методологічних підходів сучасної педагогічної науки, оскільки дозволяє розглядати процес професійної підготовки як цілісну, багатокомпонентну та взаємопов'язану систему. Його сутність полягає у вивченні та організації всіх елементів освітнього процесу в їхній взаємодії та взаємовпливі з метою забезпечення ефективного формування інформаційної культури майбутнього педагога [2].

У межах системного підходу інформаційна культура майбутнього педагога розглядається як складне інтегративне утворення, що охоплює сукупність знань, умінь, навичок, ціннісних орієнтацій, мотивації та досвіду інформаційної діяльності. Формування інформаційної культури передбачає цілеспрямовану взаємодію змісту освіти, методів навчання, інформаційно-комунікаційних технологій, педагогічних умов та особистісних характеристик здобувачів освіти.

Системний підхід забезпечує комплексне бачення процесу професійної підготовки педагога та дозволяє визначити структурні компоненти інформаційної культури. Кожен із цих компонентів виконує важливу функцію у професійному становленні майбутнього педагога та потребує цілеспрямованого розвитку в умовах освітнього процесу. Саме взаємозв'язок і гармонійне поєднання цих складових забезпечують високий рівень сформованості інформаційної культури особистості.

Важливою особливістю системного підходу є орієнтація на цілісність та безперервність формування інформаційної культури. Це означає, що розвиток інформаційної культури майбутнього педагога має здійснюватися не фрагментарно, а систематично – упродовж усього періоду професійної підготовки. У зв'язку з цим особливого значення набуває інтеграція інформаційної складової у зміст фахових дисциплін, педагогічної практики, науково-дослідної роботи та самостійної діяльності здобувачів освіти [3].

Реалізація системного підходу також передбачає створення відповідного інформаційно-освітнього середовища, яке забезпечує ефективну взаємодію всіх суб'єктів освітнього процесу. Таке середовище включає сучасні цифрові технології, електронні освітні ресурси, засоби комунікації, методичне забезпечення та організаційно-педагогічні умови, необхідні для розвитку інформаційної культури майбутнього педагога [5].

Окрім того, системний підхід сприяє підвищенню ефективності професійної підготовки завдяки можливості аналізу, прогнозування та коригування результатів освітнього процесу. Він дозволяє визначати рівень сформованості інформаційної культури, виявляти взаємозалежності між окремими компонентами професійної компетентності та забезпечувати цілеспрямований розвиток особистості майбутнього педагога відповідно до вимог сучасного інформаційного суспільства.

Важливим у формуванні інформаційної культури майбутнього педагога є діяльнісний підхід як спосіб організації освітнього процесу, спрямований на розвиток особистості здобувача освіти в процесі його власної діяльності.

Реалізація діяльнісного підходу сприяє розвитку інформаційної компетентності як складової інформаційної культури. У процесі практичної діяльності майбутні педагоги набувають досвіду використання електронних освітніх ресурсів, платформ дистанційного навчання, мультимедійних технологій, цифрових засобів комунікації та інструментів для організації освітнього процесу. Така діяльність формує готовність до професійної самореалізації в умовах цифровізації освіти та забезпечує здатність ефективно адаптуватися до змін сучасного інформаційного суспільства [6].

Особливістю діяльнісного підходу є орієнтація на активність, самостійність і творчість здобувачів освіти. У процесі виконання практичних завдань, проєктної діяльності, участі у тренінгах, вебінарах, інтерактивних заняттях та педагогічній практиці майбутні педагоги розвивають навички інформаційної взаємодії, цифрової комунікації та професійного співробітництва. Це сприяє не лише засвоєнню технологічних умінь, а й формуванню мотивації до безперервного професійного саморозвитку та вдосконалення власної інформаційної культури.

Окрім того, діяльнісний підхід забезпечує інтеграцію теоретичних знань і практичного досвіду, що є необхідною умовою ефективної професійної підготовки педагога. Саме у процесі активної діяльності студенти усвідомлюють значення інформаційної культури для професійної успішності, набувають досвіду відповідального використання інформації, дотримання норм академічної доброчесності, інформаційної етики та безпеки в цифровому середовищі.

Особлива роль у підготовці педагогів відводиться оволодінню у процесі діяльності здатністю до цілепокладання та способів вирішення навчальних завдань, що є досить важливими при формуванні інформаційної культури. Ці завдання повинні виступати одним з основних елементів процесу формування інформаційної культури майбутнього педагога [4].

Ефективним у формуванні інформаційної культури майбутніх педагогів є модульний підхід. Цей підхід є важливим напрямом модернізації професійної педагогічної освіти, що забезпечує структурованість, послідовність та гнучкість процесу підготовки фахівців до діяльності в умовах інформаційного суспільства. Його сутність полягає в організації освітнього процесу на основі окремих змістових модулів, кожен із яких спрямований на формування певних компонентів інформаційної культури, професійних компетентностей і практичних умінь.

У межах модульного підходу навчальний матеріал поділяється на логічно завершені блоки, що охоплюють теоретичні знання, практичні завдання, методичне забезпечення та засоби контролю результатів навчання. Така організація освітнього процесу сприяє систематичному засвоєнню знань і забезпечує поступове формування інформаційної культури майбутнього педагога відповідно до визначених освітніх цілей та професійних потреб.

Особливого значення модульний підхід набуває в умовах цифровізації освіти, оскільки дозволяє інтегрувати сучасні інформаційно-комунікаційні технології у процес професійної підготовки педагогів. Кожен модуль може бути орієнтований на опанування окремих аспектів інформаційної діяльності, зокрема цифрової грамотності, роботи з електронними освітніми ресурсами, основ медіаграмотності, інформаційної безпеки, академічної доброчесності та цифрової комунікації. Це забезпечує комплексний розвиток інформаційної культури особистості та сприяє формуванню здатності ефективно використовувати інформацію у професійній діяльності [3].

Модульний підхід також створює умови для індивідуалізації навчання, оскільки дає можливість враховувати рівень підготовки, освітні потреби та професійні інтереси здобувачів освіти. Завдяки варіативності змісту модулів майбутні педагоги можуть самостійно визначати траєкторію професій-

ного розвитку, обирати додаткові освітні компоненти та вдосконалювати власні інформаційні компетентності відповідно до сучасних вимог освітнього середовища.

Важливою перевагою модульного підходу є його орієнтація на результативність навчання та розвиток самостійної пізнавальної діяльності здобувачів освіти. У процесі роботи над модулями майбутні педагоги виконують практичні завдання, творчі проєкти, дослідницькі роботи, аналізують інформаційні ресурси та застосовують цифрові інструменти для розв'язання професійних завдань. Це сприяє формуванню навичок критичного мислення, інформаційного аналізу, самоосвіти та професійної мобільності [5].

Модульний підхід забезпечує також ефективний контроль і оцінювання рівня сформованості інформаційної культури майбутніх педагогів. Завдяки чітко визначеним результатам навчання, критеріям оцінювання та системі проміжного контролю з'являється можливість своєчасно коригувати освітній процес, виявляти труднощі у засвоєнні навчального матеріалу та забезпечувати якісну підготовку фахівців.

Модульний підхід передбачає таку організацію освітнього процесу, за якої студент повинен навчатися самостійно, а викладач – здійснювати мотиваційне управління його навчанням та контроль. Студенти залучаються до активної навчально-пізнавальної діяльності, в якій навчання має суб'єктивний, усвідомлений характер. Курс, побудований за модульним принципом, має низку переваг: дозволяє студентам працювати в індивідуальному темпі, а також працювати в парах і групах, крім того, забезпечує «м'які» форми контролю (тестування, творчі завдання тощо) у процесі засвоєння змісту навчального матеріалу. Особливе значення в модульному підході, що сприяє формуванню інформаційної культури майбутніх педагогів, набуває організація самоосвіти та творчої роботи студентів.

Самоосвіта виступає засобом пошуку та засвоєння соціального досвіду, за допомогою якого особистість може реалізувати власну освіту, розвиток та професійну підготовку відповідно до поставлених перед собою цілей і завдань. Такий підхід підкреслює, що справжня самоосвіта має максимально відповідати мотивам і завданням, що стоять перед людиною, рівню її особистої готовності до самовдосконалення. Тільки в цьому випадку функціонування процесу самоосвіти людини може стати максимально продуктивним і результативним [6].

Ще однією важливою проблемою, що стоїть перед ЗВО, є підготовка студентів до творчого осмислення навчального матеріалу, прищеплення потреби у систематичному збагаченні знань та прагнення до неперервної освіти. Розвитку творчого професійного мислення сприяє проєктна діяльність. Оскільки проєктна діяльність передбачає вироблення у студентів самостійних дослідницьких умінь, що полягають у постановці проблеми, зборі та обробці інформації, проведенні досліджень, аналізі отриманих даних, професійному самовизначенні, можна зробити висновок про ефективність реалізації цієї форми навчання у формуванні інформаційної культури майбутніх педагогів [4].

Виконання великого обсягу самостійної роботи з метою отримання знань і умінь використання інформаційно-комунікаційних технологій у професій-

ній діяльності сприяє формуванню професійно значущої якості майбутнього педагога – інформаційної культури, що розглядається як рівень досконалості у використанні інформації, досягнутий в оволодінні інформаційно-комунікаційними технологіями.

Інформаційна культура майбутнього педагога полягає не лише в розумінні інформаційно-комунікаційних технологій та пов'язаних з ними програмних ресурсів; це, насамперед, професійна оцінка інформаційних ресурсів педагогічної галузі, вміння користуватися інформацією, яку вони надають. Важливим є вибір тієї інформації, яка узгоджується зі змістом освітнього процесу, не суперечить науковому підходу викладу, адаптується для доступного розуміння учнями різних вікових груп [6].

Все це передбачає наявність у майбутнього педагога таких умінь, як вмiле користування освітніми ресурсами, пошук і відбір актуальної інформації, її критичне осмислення, а також її новизна та значущість для учнів [1]. Тому основне завдання вищої освіти полягає в тому, щоб навчити студента отримувати, обробляти, передавати та творчо використовувати інформацію з метою вироблення оптимальних (з точки зору виробництва, економіки тощо) рішень. Будь-який вид діяльності передбачає отримання необхідної інформації та її обробку з достатньою ефективністю. Відсутність необхідної інформації часто ускладнює прийняття ефективного рішення в кожному конкретному випадку. Студент повинен розуміти це і щодня відчувати потребу в отриманні інформації. Для цього необхідно сформувати в нього цю потребу, яка є найважливішою частиною його інформаційної культури.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Отже, до основних підходів формування інформаційної культури майбутніх педагогів відносяться системний підхід, який забезпечує цілісність, послідовність і комплексність професійної підготовки, сприяє інтеграції знань, умінь і цінностей у сфері інформаційної діяльності та створює умови для формування компетентного, мобільного й конкурентоспроможного фахівця, здатного ефективно здійснювати педагогічну діяльність в умовах цифрової трансформації освіти; діяльнісний підхід, що забезпечує розвиток професійно значущих знань, умінь і якостей особистості, сприяє формуванню готовності до ефективної педагогічної діяльності в умовах цифрової трансформації освіти та є важливою умовою підготовки сучасного конкурентоздатного педагога; модульний підхід у формуванні інформаційної культури майбутнього педагога сприяє підвищенню ефективності професійної підготовки, забезпечує системність і практичну спрямованість освітнього процесу, формує готовність до використання сучасних інформаційних технологій у педагогічній діяльності та відповідає актуальним потребам розвитку цифрової освіти.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у обґрунтуванні педагогічних умов формування інформаційної культури майбутніх педагогів.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Карабін О. Інформаційна культура студентів в контексті модернізації педагогічної освіти. *Наукові записки*

Тернопільського національного педагогічного університету. Серія: Педагогіка. 2005. № 2. 149 с.

2. Коломієць А. М., Лапшина І. М., Білоус В. С. Основи інформаційної культури майбутнього вчителя: навчально-методичний посібник. Вінниця: ВДПУ, 2006. 88 с.

3. Купіна О. Формування інформаційної культури майбутніх учителів в умовах збройної агресії та інформаційної війни. *Актуальні питання гуманітарних наук.* Дрогобич, 2023. Вип. 65. Том 2. С. 283–288.

4. Макаренко Л. Л. Інформаційна культура особистості: історико-педагогічний аналіз. *Науковий часопис НПУ ім. М. П. Драгоманова.* Серія 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи. 2016. Вип. 53. С. 128–141.

5. Kawończyk E. Wpływ kultury organizacyjnej szkoły na kształcenie kompetencji informacyjnych nauczycieli i uczniów – na przykładzie ZS im. Walerego Goetla w Suchej Beskidzkiej. *Kultura informacyjna w ujęciu interdyscyplinarnym.* Teoria i praktyka. 2016. T. II. S. 211–224.

6. Haleta Y., Kozlenko V., Riabovol L., Filonenko O., & Kravtsova T. Formación de la cultura de proyectos en futuros docentes. *Revista De La Universidad Del Zulia.* 2023. № 14(41). Pp. 526–536. <https://doi.org/10.46925/rdluz.41.29>

REFERENCES

1. Karabin, O. (2005). Informatsiyana kul'tura studentiv v konteksti modernizatsiyi pedahohichnoyi osvity [Information culture of students in the context of modernization of pedagogical education]. *Naukovi zapysky Ternopil'skoho natsional'noho pedahohichnoho universytetu.* Seriya: Pedahohika. №2. 149 s. [in Ukrainian]

2. Kolomyiets, A. M., Lapshyna, I. M., Bilous, V. S. (2006). *Osnovy informatsiyanoi kul'tury maybutn'oho vchytelya* [Basics of information culture of the future teacher: educational and methodological manual]: navchal'no-metodychnyy posibnyk. Vinnytsya: VDPU. 88 s. [in Ukrainian]

3. Kupina, O. (2023). Formuvannya informatsiyanoi kul'tury maybutnikh uchyteliv v umovakh zbroynoyi ahresiyi ta informatsiyanoi viyny [Formation of information culture of future teachers in the conditions of armed aggression and information war]. *Aktual'ni pytannya humanitarnykh nauk.* Drohobych. Vyp. 65. Tom 2. S. 283–288. [in Ukrainian]

4. Makarenko, L. L. (2016). Informatsiyana kul'tura osobystosti: istoryko-pedahohichnyy analiz [Information culture of the individual: historical and pedagogical analysis]. *Naukovyy chasopys NPU im. M. P. Drahomanova.* Seriya 5. Pedahohichni nauky: realiyi ta perspektyvy. Vyp. 53. S. 128–141. [in Ukrainian]

5. Kawończyk, E. (2016). Wpływ kultury organizacyjnej szkoły na kształcenie kompetencji informacyjnych nauczycieli i uczniów – na przykładzie ZS im. Walerego Goetla w Suchej Beskidzkiej. *Kultura informacyjna w ujęciu interdyscyplinarnym.* Teoria i praktyka. T. II. S. 211–224. [Polish]

6. Haleta, Y., Kozlenko, V., Riabovol, L., Filonenko, O., & Kravtsova, T. (2023). Formación de la cultura de proyectos en futuros docentes. *Revista De La Universidad Del Zulia.* № 14(41). Pp. 526–536. URL: <https://doi.org/10.46925/rdluz.41.29> [in English]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

БУТКЕВИЧ Антон – аспірант спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: формування інформаційної культури майбутніх педагогів.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

BUTKEVYCH Anton – PhD Student in Philosophy Specialty 011 Educational Pedagogical Sciences of Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State University.

Scientific interests: formation of information culture of future teachers.

*Стаття надійшла до редакції 19.03.2026 р.
Стаття прийнята до друку 29.03.2026 р.*